

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiul pe an 72. s. luni 3 \$ 50, 3 luni 1 \$ 75. cr.
Pentru marșalie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrația tipografiei arhidiecezane Sibiul, strada Măslăriei 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măslăriei Nr. 37.
Opiniile redacțiunii nu sînt — articulele suplișilor: nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 1 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 16 cr., studii cu litera germană — și timbru de 30 cr. pentru 50 — care publicare.

Revista politică.

Sibiul, în 30 Martie.

Comitetul de imunitate al casei deputaților din Budapesta în ședința din 6 Aprilie a decis suspendarea dreptului de imunitate față cu deputatul Ungroa pentru articuli publicati în „Ellenzek” contra armatei comune.

„Die Presse”, de la 4 Aprilie, publică următoarea relațiune, pe care i-o comunică un corresponsent din Viena chiar:

„Astăzi, înainte de amiază, comitetul primei Intimități a țărânilor din Austria de Jos a ținut o ședință sub președinția primarului din Ziersdorf, d. Franz Riegler. Președintele comunică rezultatele deputațiilor comitetului însărcinată a dobândii de la ministrul de comerț o scădere a prețului biletelor de drumul de fer.

„Raportorul Kostal raportează asupra Intimității asupra cursului soldelor obligatoriu de opt ani, dar adunarea susține, că cu populațiunea rurală nu voese a renunța la dreptul de a da copilor ei o instrucțiune mai largă. După această adunarea trimite la ministrul agriculturii o deputațiune rugându-l a suspenda regularea contribuțiilor fundare. Deputațiunea, care rămase o jumătate oră la d. ministru, relată comitetului următoarele: „D. ministru a fost foarte amical, dar a spus, că dăruie fondare sînt de resortul ministerului de finanțe și că lucrările „asupra lor au ajuns atât de departe, în cât nici nu trebuie a ne mai gândi la o suspendare a lor. Și fără de „aceasta guvernul susține toate dorințele poporului rural. Această lucrare s'a întreprins pentru asigurarea „președintelui actual. (Da, pentru Poștii strigă rău căți-a membrii. Ministrulul i pare rău, că nu poate trece „ori-ce prin Reichsrath. Atunci un membru din deputațiune strigă: „Köseln! disolv Reichsrathul! „Ministrul surse dar nu răspunde ni-

„mic. D. Sailer, membru din deputațiune accentuă, că dăruie fondare „provocat atîta neliniște, fiindcă Sla- „vii sînt favorizați pe spinarea Ger- „manilor și Galizia este țeara cea mai „favorizată; cea ce ministrul tăgă- „dui și accentuă încă, că a șa proces „într'un chip foarte just; ei dîse de- „putațiunii să se liniștescă și să li- „și înțesească și populațiunea rurală, căci „aceasta nu este de cât o agitațiune „politică. Membrii deputațiilor tăgă- „duiră, că ei ațîța șau că ar fi ațî- „țați; din 'contra, țărânul dorise o „desvoltare pacinică a stării de lu- „cruri politice.”

Preșenta trimisului ru- rusec Suvalof în Viena este comen- tăta în multe feluri. Unii vîd în- trînsa rezultatele alianței triple dela 1872 „P. L.” care trece de un organ înital în arcele politice înalte de guvernul, negă după redințarea alianței triple și o califică de ce e imposibil, după ce a vădit cum s'a purtat Rusia în pacea dela San Ste- fano. „Nu vrem să trăim în pace cu Rusia și în bună vecinătate și gîndim că Rusia în împregurările, în care s'a văd, va ține cu atît mai mult la pacea ei vecinătate bună. În timpurile din urmă guvernul din Petersburg și a impus unele reserve față cu politica Orientală, a căror urmări nu pot rămâne neoscunute.

În Italia chestiunea teneșă a pro- vocat scria ministerială Regele a primit demisiunea lui Cairoli. Intre candidații pentru ministerul fitor „P. L.” ar pune pe Sella.

Și din Grecia suflă vîntul a crî- cîi. Grecia pe lîngă toate greșirile, ce le a făcut, poate va fi sil- ită și se mulțumii cu teritoriul ei. A da Comendarea cara a pregătî opiniunea publică pentru reșoin, în acestă acasta, va trebui să se retragă și să facă loc unui ministeriu mai pacinic.

Domnitorul Alexandru I. Cuza, vo- tase împreună cu fratele său regele Carol II Ghica, forțat să renunțe la Curtea de castiune, năruie personală.

Face, aci ce ministru al afaceri- lor străine, aci ce ministru de reșel parte din mai multe cabinete, și în- tre altele din acela al Moldovei, care proclamă într'unirea ministeriilor și a ceramier. Elaborează în calitatea cea dintîiu, împreună cu Negri, me- moriul justificativ în chestiunea mo- nastirilor închinete. Este, după 11 Fe- bruarie 1866 altele vice-președintul Constituanței și ea ministru, că-t-va timp mai târziu, contra-senemăa din- preună cu ceilalți colegi ai săi san- cțiunea pusă de M. S. R. pe acest mare act.

Că ministru de reșel, sub M. S. Regele Carol I, pregătase apă- rea țerei față cu amenințarea unui atac din partea armatelor otomane gata a trece Dunărea. Că agent di- plomatic al României la Viena, este cel dintîiu reprezentant al țerei pri- mit de M. S. Imperatul cu ceremoni-

Nota circulară a guvernului ro- mână în privința proclamării regatului.

„Correspondența politică” din Viena publică următoarele: „Nota circulară a cabinetului ro- mână, cătră țările reprezentanți României în străinătate, trimisă acestora deodată cu ordinel de a notifica în mod formal guvernelor respective ri- dicarea României la rangul de regat, poartă data de 15 (27) Martie 1881.

„Această circulară, după ce comu- nică mai înainte reprezentanților hotărîrea lui la 14 (26) Martie de canere și amintescă lumirile și es- plicările declarațiilor, care au fost fă- cute cu această ocaziune atît de ca- pii tutor partilor căt și de guvern, apoi d. Boerescu își exprimă speranța, că marele act național nu i se va da o interpretare falsă. România, dînd suveranului ei titlul de rege, n'a fă- cut alta decît de a se da un drept care este scris în legat cu calitatea unui stat liber. Necontențito ei în- telepciune și moderațiun în escarcerea unei libertăți pre care și-a dobîndit-o prin sîngele său, dau pentru viitoru cea mai sigură garanție, că ea va urma aceeași conduită prin care și-a stras- tă și încrederea generală. În te- meilul acestei garanții și a dreptului fundamental modern, că ori-ce nați- unea poate să își reguleze soarta sa în deplină libertate și cum va crede mai bine, într'u cât prin aceasta nu se aduce o isbire drepturilor altor nați- uni, guvernul român crede că cabi- netele străine vor fi mulțumite, că Ro- mânia se constituie în mod oficial și se afirmă ca Regat. România nu vo- sese a introduce nici un fel de ino- vațiuni, nici un fel de schimbări nici în organizațiunea ei internă, nici în politica ei sau în relațiunile ei este- rioare. Ea voese numai să întărească principiul autorității, să dea o nouă garanție de ordine și trînciune la or- dine și trînciune la Dunărea de jos

să și asigure merul său pacinic și progresiv pe calea civilizațiunii și a îmbunătățirilor interne. Guvernul re- gelui Carol speră, că puterile vor a- corda acestor tendințe o bunavointoare atențiune față cu un stat, care, deși tiner, a dat însă îndestul probe, că este capabil a fi privit în Oriental Europei ca un element de echilibru și civilizațiune.”

Presă europeană și regatul român.

Continuăm publicarea articulelor privitoru la proclamarea regatului. „Deutsche Zeitung” în Nr. dela 29 Martie dice:

„România a ajuns la țînta dorin- țelor sale cele mai feribînti; ea nu mai este guvernată de eri în coace de un hospodar, sau de un principe, sau de un „Domnitor” ci de un rege. Din propria sa deplină putere mica țeară și-a acordat ei însă și domului ei o înălțare la grad de rege și motivul acestei acți de Suveranitate este foarte vădit. Se poate ora afirma, că Români s'au supus numai unui impuls provenit dintr'o copăirescă trufie? Se poate ora admite, că ei, cu o cunetare as- cunsă de ambițiune, s'au gândit-ași arăta pretențiunile lor pentru viitor? Credem că ambele aceste presupuneri ar fi tot atât de nedrepte Români, după grelele suferințe și lupte și-au cucerit inde- pendența lor; ei au fost întroduși ca membri de drept în familia Statelor europene și voese să dea acestei po- zițiuni și un simbol exterior, mult mai deplin. Suveranul României este, după drept, cu totul egal Suveranilor celor lalte State din continental Europe; ei posedă aceleși prerogative internați- onale, care se cavin regiilor Danemar- cee, Suediei, Greciei, etc și trebuie să pretîndă a fi egal cu acești principii și în rang și în titlu.

Regatul României este un fapt îndeplinit, care trebuie recunoscut mai repede de marile puteri europene.

faptele au dovedit de ajuns. Ne mărgi- nime de-oam-dată a constata că, pre- cum nu e nici, un act însemnat din istoria contemporană a României în care să nu fi participat direct sau in- direct, tot așa nu e un volum al Căr- ței Verjii, care să nu măturăsească ac- tivitatea, patriotișmul și talentele di- plomatului.

Generalul Ghica a murit la postul său, succumbând inclemente cli- mei nordice pe care n'a bravat-o de cât din marea sa iubire pentru țeară, în- bire, care l'a făcut a sacrificia și înto- rescile și afectiunile sale private cele mai scumpe. El lasă cinec copii și o veduvă care n'a avut, din cauza Ingrid- rilor reclamate de educațiunea aceto- ra și a distanței ce li despărția, nici măcar mîngăierea supremă de a l'a- ista în ultimele sale momente.

Familia perde pe susținatori ei, țeara un sincer și calduros patriot.

„Românul”.

FOIȚA.

†

Generalul Ioan Ghica

a fost lui Domnului Moldovei, de ne- uitată memorie Grigorie Ghica, pro- motoru oficial al Unirii, al celui Domn care, chiar sub perspectiva unei abdicăți personale, n'a uitat a se prezenta în conferința dela Viena și Constă- tinopole, apărătorul ideii Principelui străin și care fusese șeful aceluia pleiadă, astăzi văi în mare parte dispărută, a Negrilor, Panilor, Alexandrilor, Hurmuzachiilor, Raletilor, Mavroghie- nilor, Căcălăciștilor, ș. c. a., al celui Domn, care s'a dovedit și de o pace a averei sale, în făcătura unor fun- dațiuni de bine-facere; al celui în fine, pe care ilustrul Pan, într'un elan al inimii, îl proclama în plină adunare într'o ședință memorabilă de mare om al României.

Deputat în camera convențională a Moldovei, în momentul alegerei

Am arătat deja, care este pozițiunea cabinetelor față de acest eveniment. Engleții, Franța, și Italia nu au o obiecție să fărâșieze mult cu cetințele de etichetă; ele vor instrui pe reprezentanții lor din București să comunice imediat felicitările lor noului rege al Sardiniei, care, în vederea agitărilor slavofile din Orient, ar pute fi pentru Austria și dacă nu o fatalitate, dar totuși o necondonată. Aceste ingrijiri nu pot fi numite neluate, înseamnă cabinetul din Viena ar face foarte bine dacă ar lăsa la parte amarele vechi tactici austriacă de târăgărie ce n'a fost nici o dată folositoare, și astăzi și mai cu desăbunde ea 'e-a trântit trântit; cine nu este otărât pentru un *Nis* firm și nemădărit, trebuie să gândească pe cât mai repede, dacă nu voia să se desprindă de Insași consimțământului său.

România vocea, ce de o dată cu înconerarea regelui său, și înconerize și constituirea ca Stat, și nu putem de cât să felicităm pe activa țară pentru succesele ei. Români au avut de învins multe prejudecăți în Europa; sfertările lor culturale fură luate în ris, ostentile lor pentru progres fură desemnate numai ca o amărăgie, pastura pentru șișării a boiarilor lor era privită ca o onoare a națiunii. Acești brav popor i s'a împinat, fără nici un cuvânt, chiar și lagătează: dar doborî în chipul cel mai străduț această împatură în tranșele pline de cadavre din țara Pleveni, România a lucrat cu siliță și stăruință la rădăcora statului ei; ea cu sabia și cu armele civilizației, 'ei-a întenciat existența sa și este o onoare pentru cel mai tiner regat din Europa, că are una din Constituțiile cele mai liberale, și de pe continent și că cetățenii săi sunt bucurați de tot felul de libertăți spirituale și materiale.

Este aproape o minună ca acest stat mai există și astăzi. De un secol nesăltu, cercuitorii Rusiei, rîvnașe la dominațiunea asupra Daco-Românilor; ea a năpădit de multe ori Valachia și Moldova cu oștile sale și le-a ocupat în decurs de două decenii, pândind necontenit momenta favorabilă, ca să-și strănute pămîntele sale de fruntării până la Dunăre. Pricipitate au fost private în Petersburg ca cea mai grasă parte din Turcia, pe care Rusia cucerise și apoi înconeră cu înclanță în Rusia, și totuși bănuț în plătira la Constituțiunea babei năușii pentru investitura lor, Sturdza, Ghica, Știrbei și Bibescu nu erau de cât nîșce prase plecate Instrumente ale Rușilor nîșce guvernatori fără voință ai Tarilor....

"La Reforma", de la 28 Martie, vorbind despre proclamarea Regatului român, dice între altele:

Aici nu este vorba de o ridicolă ambițiune a unui popor îngănat de ei Insași, de un Parlament dispus a o satisfacere, de un principce, care i se supune. Este de ajuns, a nu face o idee despre soarta acestui mic, dar încă foarte brav popor; a considera pozițiunea sa politică, geografică și etnografică în Europa, raporturile de vecinătate, ce este dator să mențină cu vederea din puterile cele mai cuceritoare, spre a nu pute da o samă exactă pe un act, a cărui însemnată politică nu se poate neocunoașce.

În adevăr, Parlamentul și principcele a fost nevoiți să scundeze vo-

ința țerei, dar această voință era logică, era patriotică, era prevădătoare. Proclamarea Regatului este de fapt o nouă și însemnată afirmațiune, nu numai a principiului naționalității române, ci și a absolutei și completei independențe. Și momentul pentru această proclamare nici nu putea fi mai bine ales.

Nu noi putem țina legăturile, care unește România cu Italia, și trebuie să ne înveselim de bucuriile ei, precum trebuie să ne înfrățim de durerile ei.

Existența aceluia Stat; iar dacă politica noastră ar fi fost mai bine condusă veachi cară colonie română ar fi putut să devină pentru noua Italie un apogeu precios pentru stabilirea în Orient a aceluia influențe numai și numai morală, la care trebuie să aspirăm Statele civilizate, pacifice, neinteresate ca al nostru.

Va fi de fapt meritul și opera României de o parte, și a Greciei de cealaltă, dacă, în sfîrșimurlă Impăriei lui turc, Oriental nu va deveni de totuși german nici slav. De aceea doar toate sfertările noastre trebuie să întencăze la aceea, ca acestor două elemente precioase să le fie asigurată, numai și numai în Intersul păcii europene, o existență prosperă și sigură.

Nu se ținem cu cabinetele europene vor primi noi cum al națiunii române și mai ales acele, care sînt mai interesate, ca România să aibă o existență slabă și subredă. Este foarte probabil că, în așa unui fapt îndepărtat, ele nu vor găsi nimic mai bine de făcut de cât să-și primească. Este un fapt nediscutabil, că România, stat liber și independent, avea dreptul să-și dea acest nume, și acest titlu, și aceluia regim, și cum i-a plăcut mai mult; și o forță nu va pute face ca, aceea-că este îndepărtat, să devină un ce neavenit. Astfel dar proteste publice și oficiale nu vor fi contra proclamării României de regat. Și este încă și mai sigur, că nici una din puteri nu ține a intrista căminul micului Stat.

Pușă în mijlocul a doi protivnici puternici, în pericol continuu de a fi trîntit în reșelele dintre ei, și de-a fi strîrbită de cel mai formidabil dintre cele două colosuri, România, deși independentă, deși ridicată la rangul de regat, are apăsător în învaziunea ori ori când de-a se bucura a simții și de-a fi privită cu afecțiune de ori ce putere care, la nevoie, ar pute rădica cu succes vocea sa în favoarea ei.

Pentru moment, nici unei puteri nu i se cuvine mai mult ca Italiei a costor, lor nu numai din cauza legăturilor de sânge, care ne unesc cu România, nu numai pentru principiul în virtutea căruia statele cele mai trișide împreună cu cele mici, dar pentru însemnată, care are pentru noi existența aceluia micul latin în invaziunea care, fără el și fără elementul grec, ar fi nelămurabilă în Orizont din partea Slavilor și a Germanilor.

"L'Opinion", tot de la 28 Martie, vorbind de același eveniment, dice între altele:

Nici o legătură de dependență servilă nu mai unesea deci încolo România cu vre-unul din statele nărginase. Ea este cu totul stăpână pe sine. Titlul ce și-a atribuit nu s'a schimbat subasta și înștărușii sale, ci este numai o înconerare simplă și naturală. Noi Italianii, mai mult ca ori-care alt popor, ne înveselim de-a vedea o națiune, cu care sîntem uniți prin rudenie afirmându-se în mod solemn în Europa după ce se afirmă în mod glorios pe câmpul de bătălie.

Proclamarea regatului.

Cetin în "Românul".

Duminecă, Maiestățile Lor au primit deputațiunea comunității bisericești evangelic reformată, din București, compusă de d-nii Albert Gyárfás, pas-

torul, Carl Balla capelanul, Alexandru Veress, primul curator, și de domnii Ludovik Vándory*, Mozes Telex, Josef Benke, Dionisie Hejes, Sandor Iosef și Ioan Salamon.

D. Gyárfás, pastorul, a adresat Regelui și Regelui următorilor discurs: Maiestățile Voastre! Comunitatea bisericești evangelic reformată, din București, în parte, cu cele mai dulci simțiri ale inimii, la serbarea de veselie a României, și salută, cu cea mai mare supuner, în Maiestățile Voastre, pe primul Rege și pe prima Regina a României. Nu simpla dorință, ci adevărată pornire a inimii și cea mai profundă venerațiune, ne-au condus la treptele înaltului Vostru tron.

Țara Maiestăților Voastre face parte dintră celele, unde domnea adevărată libertate, și în această țară liberă ne bucurăm și noi de exercițiul drepturilor noastre religioase, dezvoltând virtuțile morale și evangelic.

Astăzi, când națiunea română adevărată glorioasă și Suverani omagiu devotamentului și dragostei sale, să ne fie permis, a aduce și noi simțimentele cele mai sincere ale inimii noastre la strălucitoarea Coroană, în care cele mai sincere simțimentele sunt pline până la margine.

Regele Regilor și acestuia să împlinească rugăciunea noastră cea mai ferminte care este, de a rădi Maiestăților Voastre o viață lungă și fericită, Tronului glorie și strălucire și pace țerei.

Protecția A-Tot-Putințului fie cu Maiestățile Voastre!

Ad la ințente Tronului, care este sacrauntarului poporului român, urm: *Vivat Rex Romanorum!* *Vivat Regina Romanorum!* *Vivat Romania!*

Regelui a răspuns prin câte-va cuvinte, arătând înalta S'a satisfacțiune pentru nobilul simțiment exprimate în această adresă:

Duminecă seară, încă două frumoase manifestări s'au făcut pe piața Palatului.

La 8 oare, colonia italiană, cu muzică, drăpelle și lanterne venetiene, a venit să acłame pe Regele și Regina cu un sincer și expresiv entuziasm. Maiestățile Lor, după ce mai întâi au apărut pe balcon, salutată mulțimea, au primit apoi delegațiunile din 6-dnii doctor Marini, Fr. Bruzzeschi, negociant, I. Fieschi, proprietar. În țara, și inginer, și I. Carzaviani, diarist.

D. dr. Marini, lăudă cuvîntul, a remis Regelui adresa coloniei, în cuprinderea următoare:

Maiestate! Printre cele din urmă prin numărul șor, dar nu cea din urmă prin sfecuoșasa sa reverență, colonia Italiană depune la picioarele Tronului omagiu din acele numai ce se datorau Suveranilor, adică un omagiu de oameni liberi.

Italia se bucură, Sire, de marele act, ce s'a săvîșit în România: ea se bucură a vedea în gloriele acestuia reflectându-se gloriile sale proprii; se bucură de a ști în fine lui Traian frații ei de sânge, de limbă, de moravuri și de aspirațiuni.

Fie cu Cerul, care a condus poporul Vostru la opera anevoiasă a regenerării sale, ce acorde Maiestățile Voastre ăile multe și fericite, astfel ca să vă vadă această operă întărită-șor pe hașe neperitoare, și strălucirea Coroanei și României se poată o și rădi în țere în Orient, evloacă echilibră trecutul și fecundând tradițiunile marelui neme latin.

Trăiască Regele Carol I. Trăiască Regina Elisabeta! Trăiască România!

Regelui a răspuns prin vii mulțămiri exprimate d-lor delegați, înstrăcîmîndu-i la împărțiri întregii colonii Italiane.

* Rețificarea la o noți și din arii de mai înainte.

După aceasta, la 8 și jum. oare șara, a urmat, cu aceeași pompă, manifestatiunea coloniei ungare, imponată prin numărul șor și freneticele sale uralte. Delegațiunea coloniei, avînd în capul ei pe d-nii Aloes Veress, inginer, Alb Gyárfás, pastorul bisericești reformate, pe d. L. Vándory, diarist, Fr. Mandly, fotograf, C. Balla, capelanul bisericești reformate, I. Weiss, tipograf, și alte persoane notabile, și fiind admisă a se prezenta Maiestăților Lor, d. Veress a rostit următoarele:

Maiestăți! Societatea ungară, reprezentantului coloniei ungare din București, care formează o parte însemnată a clasei industrișilor și lucrătorilor Capitali, este fericită de a pute celebra, împreună cu frații săi Români, ziua s'era proclama, când România ia locușorul ei în rangul Regatelor și Impăriei lor Suverane.

Maiestățile Voastre atî condus națiunea română pe calea progresului, ca pasuri uriașe, în timpul de pace, care pe câmpul de reșbi, atî retrînd ăile glorioase ale secolelor trecute și atî pus asupra capului României coroana cea mai frumoasă, coroana administrațiunii lumii civilizate!

Noi, simpli lucrători, furnici ale societății umane, am găsit în simț națiunii române ospitalitate, primire fătească, o patrie; inimile noastre sînt pline de recunoștință și salta de bucurie, cărușă vedem prosperarea ei; sîntem plini cu gratitudine, că ne-a fost permis a scriema această sentimente ale inimilor noastre înaintea Tronului Maiestăților Voastre; sîntem fericiti că putem depune înaintea Maiestăților Voastre omagiu și devotamentul nostru cel mai sincer.

Rugăm pe Dumneșd cel A-Tot-Putințe să acorde Maiestăților Voastre viață lungă și regn glorios și fericit cer Regatului României prosperat!

Trăiască Maiestățile Voastre! Trăiască România!

Regelui a mulțămît în modul cel mai grașor dorul delegați, pentru frumoasa ovațiune a coloniei ungare și pentru felicitările și urările exprimate înaintea Maiestăților Lor.

Meditațiuni

(A Urmaso).

Va trebui, die să înținț fondari pentru creștii sărași; dar șaroc din fondurile șor aminite, de care dispunem să adăstă, s'a ajutat până acum numai șteșdii de pe la societate medii și superioare; însă pentru a îmbrăca pe bieții copila șaroculeși și să provădă în trebușincile pentru frecuentarea școlii populare — nu s'a dat până acum mai (?) nimic!

Este adevărat, că în fondurile bisericești parohiale se sursin șaroculeși noastre populare; din celelalte au trebuit să urșene ca împărțirea ajutoarelor șaroc, după cum s'a urmat, pentru că am avut necesiitate imperioasă de inteligență superioară; apoi din fondul Asociației transilvane șaroc, s'a ajutat foarte și înțer șaroculeși la învățarea meserilor.

Cușădănd deci ori care Români șaroculeși la toate aceste, nu poată fi deșit reconștoritor și mulțămitori prințipii Conducătorii (preșii și mireni) ai poporului nostru pentru aceste binefaceri neșap de mai-șor pentru promovarea fericirii și prosperarea acestuia.

Șar de inteligență superioară, precum și de meseriji etc. harnici va apă poporul nostru ori și cădat necesiitate.

Înșă apoi cu toate aceste nu trebușene niciodată pierdut din vedere, că dacă masa poporului prin rugă și gîșnășii, atunc șaroculeși de fundamentul a dezvoltării șaroc, și rășpîșind șaroc, ca sădipal spălat de toroșor și rășpîșind șaroculeși cotoștoroșe, de sub picioarele inteligențelor române — cum și-va mai pută această susținț ecuilibrul, ca șaroc; cum șaroc va mai pută șarocă nerăstărușă, șaroculeși și neluceșcă de toroșt?

